

Hallituksen esitys Eduskunnalle Euroopan yhteisöjen omista varoista 31 päivänä lokakuuta 1994 tehdyn neuvoston päätöksen (94/728/EY, Euratom) hyväksymisestä

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan, että eduskunta hyväksyisi Euroopan yhteisöjen omista varoista lokakuussa 1994 tehdyn neuvoston päätöksen. Päätös tulee voimaan sen kuukauden ensimmäisenä päivänä, joka seuraa viimeisen jäsen-

valtioiden kansallista käsittelyä koskevan ilmoituksen vastaanottamista. Päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1995.

PERUSTELUT

1. Euroopan yhteisöjen omia varoja koskeva neuvoston päätös ja nykytila

Euroopan unionin neuvoston sihteeristö on 17 päivänä tammikuuta 1995 päivätyllä kirjeellä antanut Suomelle tiedoksi Euroopan yhteisöjen omista varoista 31 päivänä lokakuuta 1994 tehdyn neuvoston päätöksen (94/728/EY, Euratom). Päätös perustuu Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 201 artiklaan ja Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen 173 artiklaan. Niiden mukaan neuvosto antaa yksimielisesti komission ehdotuksesta ja Euroopan parlamenttia kuultuaan yhteisön omia varoja koskevat säännökset, joiden hyväksymistä se suositaa jäsenvaltioille niiden valtiosäännön asettamien vaatimusten mukaisesti. Päätöksen 11 artiklan mukaan päätös tulee voimaan sen kuukauden ensimmäisenä päivänä, joka seuraa viimeisen jäsenvaltioiden

kansallista käsittelyä koskevan ilmoituksen vastaanottamista.

Euroopan unioniin liittymistä koskevan asiakirjan (liittymisasiakirja) 2 artiklan mukaan perustamissopimusten määräykset sekä toimielinten ennen liittymistä antamien säädösten säännökset ja määräykset sitovat uusia jäsenvaltioita liittymisestä alkaen, ja niitä sovelletaan näissä valtioissa kyseisissä sopimuksissa ja liittymisasiakirjassa määrätyn edellytyksin. Liittymisasiakirjan 166 artiklan viimeisen virkkeen mukaan uusien jäsenvaltioiden katsotaan liittymisajankohtana saaneen tiedon direktiiveistä, suosituksista ja päätöksistä, jollei ole kysymys direktiivistä tai päätöksestä, joka tulee voimaan Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 191 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti.

Kyseessä olevan yhteisöjen omia varoja koskevan neuvoston päätöksen voimaantulon edellytyksenä on kaikkien jäsenvaltioiden ratifiointi, joka ei ollut toteutunut liittymisajankohtaan

eli 1 päivään tammikuuta 1995 mennessä. Päätös ei ole näin tullut Suomen osalta voimaan 1 päivästä tammikuuta 1995 suoraan liittymisasiakirjan nojalla. Sitä ei ollut myöskään päätöksen 11 artiklan mukaisesti annettu tiedoksi Suomelle ennen Suomen liittymistä Euroopan unioniin. Tulkinnanvaraista on, voidaan liittymisasiakirjan 166 artiklan katsoa merkitsevän, että myös tämä päätös olisi annettu tiedoksi Suomelle liittymisajankohtaan mennessä. Neuvoston sihteeristö on edellä mainitulla Suomelle osoittamallaan kirjeellä ratkaissut osaltaan liittymisasiakirjan tulkinnan tämän tapauksen osalta siten, että Suomen tulee uutena jäsenvaltiona erikseen hyväksyä päätös valtiosääntönsä edellyttämän hyväksymismenettelyn mukaisesti.

Edellä esitetyn perusteella katsotaan, että kyseessä olevan yhteisöjen omia varoja koskevan neuvoston päätöksen voimaantulon edellytyksenä on tässä tapauksessa myös Suomen valtiosäännön edellyttämä hyväksymismenettely ja että tätä hyväksymistä ei ole annettu suoranaisesti tai epäsuorasti ennen 1 päivää tammikuuta 1995.

2. Euroopan yhteisöjen omia varoja koskevan neuvoston päätöksen pääasiallinen sisältö

Euroopan yhteisöjen omista varoista tehty neuvoston päätös liittyy niiden suunnitelmien toteuttamiseen, joiden tavoitteena on budjettikurin lisääminen. Euroopan yhteisöjen jäsenvaltioiden rahoitusosuuksista talousarvioon määrittiin yhteisöjen omista varoista 24 päivänä kesäkuuta 1988 tehdyssä neuvoston päätöksessä (88/376/ETY, Euratom). Siinä määriteltiin ne tulolähteet, joilla talousarvio rahoitetaan, ja maksujen yläraja. Talousarvion tulot muodostuvat niin sanotuista perinteisistä tuloista, joita ovat maatalousmaksut, sokerimaksut ja tullit, eräistä sekalaisista tuloista sekä kultakin jäsenvaltiolta perittävästä arvonlisäveropohjaan perustuvasta maksusta ja bruttokansantuloon perustuvasta, talousarviota tasapainottavasta maksusta.

Uudella yhteisöjen omia varoja koskevalla neuvoston päätöksellä tarkistetaan rahoitusosuuksien perusteet niin sanotun Delors II-

suunnitelman mukaisesti vuosia 1995-1999 koskevilta osin. Muutokset vuoden 1988 päätökseen verrattuna ovat pääpiirteissään seuraavat:

— Euroopan unionin jäsenvaltioiden arvonlisäveropohjaan perustuvan maksun veropohjan yläraja 55 prosenttia jäsenvaltion bruttokansantulosta alennetaan 50 prosenttiin. Niissä jäsenvaltioissa, joiden bruttokansantulo asukasta kohden on alle 90 prosenttia yhteisöjen jäsenvaltioiden keskimääräisestä bruttokansantulosta, tämä yläraja tulee voimaan vuodesta 1995 alkaen ja muissa jäsenvaltioissa asteittain vuosina 1995—1999 siten, että 50 prosentin enimmäismäärä on voimassa vuonna 1999 (2 artiklan 1 kohdan c alakohta).

— Jäsenvaltioiden arvonlisäveropohjaan perustuvaa maksua pienennetään 1,4 prosentista asteittain vuosina 1995—1999 1,0 prosenttiin arvonlisäveropohjasta laskettuna (2 artiklan 4 kohdan a alakohta).

— Yhteisöille maksumääräyksiin käytettävänä määrärahoina annettujen omien varojen kokonaismäärän ylärajaa nostetaan 1,20 prosentista vuosina 1995—1999 asteittain 1,27 prosenttiin jäsenvaltioiden yhteenlasketuista bruttokansantuloista (3 artiklan 1 kohta).

— Kaudella 1995—1999 maksusitoumuksiin käytettävien määrärahojen yhteismäärän yläraja tarkistetaan 1,30 prosentista yhteisöjen jäsenvaltioiden yhteenlasketuista bruttokansantuloista siten, että näiden määrärahojen yhteismäärä ei ole vuonna 1999 suurempi kuin 1,335 prosenttia mainituista bruttokansantuloista (3 artiklan 2 kohta).

Vuoden 1988 päätöksen mukaan Yhdistynyt kuningaskunta saa huojennuksen arvonlisäveropohjaan perustuvaan maksuun ja samoin Saksa jaettaessa Yhdistyneelle kuningaskunnalle myönnettyä huojennusta muille jäsenvaltioille. Vastaavat määräykset huojennuksista sisältyvät myös neuvoston uuteen päätökseen.

Suomi lähti Euroopan unionin jäsenyyteen tähänneissä neuvotteluissa siitä, ettei se pyydä poikkeuksia yhteisöjen talousarvion rahoittamista koskevaan lainsäädäntöön. Tarkoituksenmukaisimmaksi katsottiin, että maatalouden sekä rakenne- ja aluepolitiikkaan tuleva tuki pyritään saamaan riittävän suureksi. Toisaalta huojennukset budjettirahoitukseen olisivat voineet olla enintään siirtymäkauden järjestelyjä.

3. Esityksen taloudelliset vaikutukset

Arvonlisäveropohjaan perustuvan maksun määräämisperusteiden muutokset alentavat pääsääntöisesti jäsenvaltioiden arvonlisäveropohjaan perustuvia maksuja ja muuttavat vastaavasti jäsenvaltioiden maksujen jakautumaa siten, että bruttokansantuloon perustuvien maksujen osuus nousee ja arvonlisäveropohjaan perustuvien maksujen osuus laskee. Omien varojen kokonaismäärän ylärajan nousu merkitsee puolestaan, että jäsenvaltioiden yhteisöille suorittamien maksujen kokonaismäärä ja pääsääntöisesti yksittäisten jäsenvaltioidenkin maksut nousevat sen mukaan, miten paljon talousarvion menoja lisätään hyväksyttyjen enimmäistulorajojen puitteissa.

Koska Suomi on ollut Euroopan unionin jäsen vasta vuoden 1995 alusta, neuvoston uuden päätöksen taloudellisia vaikutuksia Suomen kannalta vuoden 1988 päätöksen mukaiseen tilanteeseen verrattuna on vaikea arvioida. Mikäli jäsenyhteisöjen omien varojen kokonaismäärä kasvaa kaudella 1995-1999 sallittuihin enimmäismääriin, arvioidaan Suomen maksuosuuksien mainituilta vuosilta nousevan muutamalla sadalla miljoonalla markalla.

Valtion vuoden 1995 talousarviossa on myönnetty momentilla 28.90.66 arvonlisäveropohjaan perustuvia maksuja varten 3 022 000 000 markkaa ja momentilla 28.90.67 bruttokansantuloon perustuvia maksuja varten 1 973 000 000 markkaa yhteisöjen vuoden 1995 talousarvion rahoittamiseksi suoritettaviin Suomen maksuosuuksiin. Määrärahojen mitoitus on perustunut aikaisemmilta vuosilta Euroopan unionin jäsenvaltioiden maksuosuuksista käytettävissä olleisiin ja neuvoston uudesta päätöksestä valmisteluvaiheessa saatuihin tietoihin. Tämänhetkisten tietojen mukaan arvonlisäveropohjaan perustuva maksu tulee nousemaan ja bruttokansantuloon perustuva maksu laskemaan talousarvion sisältyvistä arvioista. Yhteensä Suomen maksuosuudet tulevat jäämään arviolta 650 miljoonaa markkaa budjettoitua pienemmiksi.

4. Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu valtiovarainministeriössä. Ulkoasiainministeriö ja oikeusministeriö

ovat antaneet asiaan liittyvistä oikeudellisista näkökohdista lausunnon.

5. Voimaantulo ja eduskunnan suostumuksen tarpeellisuus

5.1. Voimaantulo

Neuvoston päätös tulee sen 11 artiklan mukaan voimaan viimeisen jäsenvaltioiden kansallista käsittelyä koskevan ilmoituksen vastaanottamista seuraavan kuukauden ensimmäisenä päivänä. Päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1995.

Ilmoituksen kansallisesta käsittelystä oli 26 päivään huhtikuuta 1995 mennessä jättänyt neuvoston pääsihteerille seitsemän jäsenvaltiota.

Edellä olevan huomioon ottaen päätöksen hyväksyminen ei edellytä kansallista voimaansaattamissäädöstä. Päätöksen oikeusvaikutukset seuraavat suoraan Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksista, erityisesti Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 189 artiklan 4 kohdasta ja Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen 161 artiklan 4 kohdasta.

5.2. Eduskunnan suostumuksen tarpeellisuus

Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 201 artiklan 3 kohdan ja Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen 173 artiklan 3 kohdan mukaan yhteisön omia varoja koskeva lainsäädäntövalta palautuu osittain jäsenvaltioille. Puheena oleva neuvoston päätös merkitsee puuttumista eduskunnan budjettivaltaan. Hallitusmuodon 33 §:n 1 momentin, 67 §:n 1 momentin ja 70 §:n 3 momentin säännökset huomioon ottaen päätöstä on pidettävä sellaisena kansainvälisenä sitoumuksena, joka edellyttää eduskunnan suostumusta. Valtiopäiväjärjestyksen 54 b §:n mukaan vuoden 1995 alusta voimaan tullutta valtiopäiväjärjestyksen 4 a lukua (1551/94) sovelletaan, jollei erityisistä perustuslain säännöksistä muuta johdu. Kyseessä olevaan lainmuutokseen johtaneen hallituksen esityksen (HE 318/94 vp) mukaan hallitusmuodon 33 §:n mukainen vaatimus eduskunnan suostumuksesta saattaa olla tällainen erityinen perustuslain säännös.

Eduskunnan hyväksyminen olisi annettava valtiopäiväjärjestyksen 69 §:n 2 momentin mukaisella ponnella, joka hyväksytään yksinkertaisella enemmistöllä.

Neuvoston yksimielisesti hyväksymä päätös on tehty ennen Suomen liittymistä Euroopan unionin jäseneksi, joten Suomi on sidottu päätöksen sisältöön. Kansallinen päätösvalta

voi näin koskea vain päätöksen hyväksymistä tai hylkäämistä.

Edellä esitetyn perusteella esitetään,

että eduskunta hyväksyisi Euroopan yhteisöjen omista varoista 31 päivänä lokakuuta 1994 tehdyn neuvoston päätöksen (94/728/EY, Euratom).

Helsingissä 24 päivänä toukokuuta 1995

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Valtiovarainministeri *Iiro Viinanen*

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

tehty 31 päivänä lokakuuta 1994,

Euroopan yhteisöjen omista varoista

(94/728/EY, Euratom)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 201 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 173 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen¹,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon²,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon³,

sekä katsoo, että

yhteisöjen omista varoista 24 päivänä kesäkuuta 1988 tehdyllä neuvoston päätöksellä 88/376/ETY, Euratom⁴ laajennettiin ja muutettiin omien varojen koostumusta rajoittamalla arvonlisäverotulon (alv) peruste 55 prosenttiin vuotuisesta markkinahintaisesta bruttokansantulosta (BKTL) siten, että enimmäisverokanta on edelleen 1,4 prosenttia, sekä luomalla jäsenvaltioiden yhteenlaskettuihin BKTL:hin perustuva täydentävä oma vara,

olisi otettava huomioon Edinburgissa 11 ja 12 päivänä joulukuuta 1992 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmät,

yhteisöillä on oltava käytettävissään sellaiset riittävät varat, jotka ne tarvitsevat politiikkojensa rahoittamiseksi,

mainittujen päätelmien mukaisesti yhteisöllä voi olla käytettävissään tästä alkaen vuoteen 1999 omia varoja enintään määrä, joka vastaa 1,27 prosenttia jäsenvaltioiden yhteenlasketuista BKTL:ista,

tämän ylärajan noudattamiseksi on välttämätöntä, että yhteisölle kaudeksi 1995 - 1999 käyttöön annettavat omat varat eivät yhtenäkkään vuonna ylitä määrättyä prosenttiosuutta yhteenlasketuista jäsenvaltioiden sen vuoden BKTL:ista,

maksusitoumuksiin käytettävälle määrärahoille on vahvistettu kaikenkattavaksi ylärajaksi 1,335 prosenttia jäsenvaltioiden BKTL:ista, ja maksusitoumuksiin käytettävien määrärahojen ja maksuihin käytettävien määrärahojen hallintu kehittyminen olisi

varmistettava,

näitä ylärajoja olisi sovellettava edelleen siihen asti, kunnes tätä päätöstä muutetaan,

yhteisöjen rahoitusta koskevia sääntöjä olisi jälleen muutettava, jotta otettaisiin huomioon eri jäsenvaltioiden kyky myötävaikuttaa omiin varoihin ja jotta nykyisen omien varojen järjestelmän taannehtiva vaikutus korjattaisiin vähävaraisimpien jäsenvaltioiden osalta Euroopan unionin perustamissopimukseen liitetyn taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta koskevan pöytäkirjan mukaisesti:

- alentamalla kaudella 1995 - 1999 kunkin jäsenvaltion yhtenäiseen alv-määräytymisperusteeseen sovellettavaa enimmäisverokantaa yhtä suurina erinä 1,4 prosentista 1,0 prosenttiin,
- rajaamalla vuodesta 1995 alkaen niiden jäsenvaltioiden alv-määräytymisperuste 50 prosenttiin BKTL:sta, joiden asukasta kohden laskettu BKTL oli vuonna 1991 vähemmän kuin 90 prosenttia yhteisön keskimääräisestä BKTL:sta, eli Kreikan, Espanjan, Irlannin ja Portugalin, ja alentamalla kaudella 1995 - 1999 muiden jäsenvaltioiden peruste yhtä suurina erinä 55 prosentista 50 prosenttiin,

Eurooppa-neuvosto on tarkastellut kysymystä budjettiepätasapainon korjaamisesta useaan otteeseen erityisesti 25 ja 26 päivänä kesäkuuta 1984 pitämässään kokouksessa,

Eurooppa-neuvosto vahvisti 11 ja 12 päivänä joulukuuta 1992 päätöksessä 88/376/ETY, Euratom, määritellyn laskentakaaavan budjettiepätasapainon korjaamista varten,

olisi meneteltävä siten, että budjettiepätasapainon korjaamisen yhteydessä ei yhteisön politiikkoihin käytettävissä oleviin omiin varoihin puututa,

rahoitusvarausta, jäljempänä "EMOTR-rahoitusvaraus", koskevat erikoismääräykset,

Eurooppa-neuvoston päätelmissä määrätään kahden varauksen eli lainanannon takuurahaston rahoittamista koskevan varauksen ja

kolmansien maiden hätäapua koskevan varauksen tekemisestä talousarvioon; näistä varauksista on annettava erikoismääräykset,

komissio esittää vuoden 1999 loppuun mennessä järjestelmän toiminnasta kertomuksen, jossa tarkastellaan myös uudelleen Yhdistyneen kuningaskunnan hyväksi tehtävää budjettiepätasapainon korjaamista; samoin vuoden 1999 loppuun mennessä komissio esittää kertomuksen uuden oman varan luomisen mahdollisuuksia sekä alv-määräytymisperusteeseen sovellettavan kiinteän yhtenäisen verokannan käyttöönoton yksityiskohtaisia sääntöjä koskevan selvityksen tuloksista,

olisi annettava määräykset päätöksen 88/376/ETY, Euratom mukaisen järjestelmän ja tästä päätöksestä johtuvan järjestelmän välisen siirtymän varmistamiseksi, ja

Eurooppa-neuvosto on määrännyt, että tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1995,

ON ANTANUT NÄMÄ MÄÄRÄYKSET, JOIDEN HYVÄKSYMISTÄ SE SUOSITTAA JÄSENVALTIOILLE:

1 artikla

Omat varat annetaan yhteisöille niiden talousarvion rahoittamiseksi seuraavissa artikloissa vahvistettujen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

Yhteisöjen talousarvio rahoitetaan kokonaisuudessaan yhteisöjen omilla varoilla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta muita tuloja.

2 artikla

1. Yhteisöjen talousarvioon otettavia omia varoja ovat tulot, jotka kertyvät:

- a) maksuista, palkkioista, lisä- tai tasausmaksuista, liisäsummista tai -osista ja muista maksuista, jotka yhteisöjen toimet ovat vahvistaneet tai vahvistavat muiden kuin jäsenvaltioiden kanssa käytävälle kaupalle osana yhteistä maatalouspolitiikkaa, sekä maksuista, joista on määrätty sokerialan yhteisessä markkinajärjestelyssä,
- b) yhteisestä tullitariffista ja muista tulleista kertyvistä maksuista, jotka yhteisöjen toimet ovat vahvistaneet tai vahvistavat muiden kuin jäsenvaltioiden kanssa käytävälle kaupalle sekä Euroopan hiili- ja teräsyhteisön perustamissopimuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden tullimaksuista,
- c) yhdenmukaisen, kaikkien jäsenvaltioiden osalta voimassa olevan verokannan soveltamisesta alv-määräytymisperusteeseen, joka on määritetty jäsenvaltioille yhdenmukaisesti yhteisön sääntöjä noudattaen. Tässä päätöksessä huomioon otettava määräytymisperuste rajoitetaan kuitenkin vuodesta 1995 alkaen 50 prosenttiin BKTL:sta niiden jäsenvaltioiden osalta, joiden BKTL asukasta kohti vuonna 1991 oli vähemmän kuin 90 prosenttia yhteisön keskimääräisen BKTL:n; muiden jäsenvaltioiden osalta huomioon otettava peruste rajoitetaan seuraavasti:

- vuonna 1995 54 prosenttiin,
- vuonna 1996 53 prosenttiin,
- vuonna 1997 52 prosenttiin,
- vuonna 1998 51 prosenttiin,
- vuonna 1999 50 prosenttiin niiden BKTL:sta.

Kaikkia jäsenvaltioita vuonna 1999 koskevaa rajaa, joka on 50 prosenttia niiden BKTL:sta, sovelletaan edelleen siihen asti kunnes tätä päätöstä muutetaan.

- d) talousarviomenettelyssä kaikki muut tulot huomioon ottaen vahvistettavan kertoimen soveltamisesta kaikkien jäsenvaltioiden yhteenlaskettuihin BKTL:ihin; BKTL lasketaan direktiivissä 89/130/ETY, Euratom⁵ annettujen yhteisön sääntöjen mukaan.

2. Yhteisöjen yleiseen talousarvioon otettavia omia varoja ovat lisäksi tulot, jotka kertyvät Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen tai Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen mukaisesti jonkin yhteisen politiikan osana käyttöön otettavista muista maksuista, edellyttäen, että Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen 201 artiklan tai Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen 173 artiklan mukainen menettely on saatettu päätökseen.

3. Jäsenvaltiot pidättävät itselleen keruukustannuksina kymmenen prosenttia 1 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti maksettavista maksuista.

4. Edellä 1 kohdan c kohdassa tarkoitettu yhdenmukainen verokanta saadaan, kun:

- a) kunkin jäsenvaltioiden alv-määräytymisperusteeseen sovelletaan seuraavia kertoimia:
 - vuonna 1995 1,32 prosenttia,
 - vuonna 1996 1,24 prosenttia,
 - vuonna 1997 1,16 prosenttia,
 - vuonna 1998 1,08 prosenttia,
 - vuonna 1999 1,00 prosenttia.

Vuodeksi 1999 määrättyä 1,00 prosentin kerrointa sovelletaan edelleen siihen asti, kunnes tätä päätöstä muutetaan,

- b) jäljempänä 4 artiklan 2 alakohdassa tarkoitettua viitekorvauksen vähentämisestä bruttomääräisenä. Bruttomääräinen viitekorvaus on se korvauksen määrä, joka on mukautettu ottaen huomioon, että Yhdistynyt kuningaskunta ei osallistu oman korvauksensa rahoitukseen ja että Saksan liittotasavallan osuudesta vähennetään kolmannes. Se lasketaan ikään kuin jäsenvaltiot rahoittaisivat

viitekorvauksen 2 artiklan 1 kohdan c alakohdassa määrättyjen alv-määräytymisperusteiden mukaisesti.

5. Kunkin jäsenvaltion BKTL:oon sovelletaan 1 kohdan d alakohdan mukaista vahvistettua kerrointa.

6. Jos talousarviota ei ole hyväksytty varainhoitovuoden alussa, sovelletaan uuden verokannan ja kertoimen voimaantuloon asti edelleen aiemmin hyväksyttyä yhdenmukaista alv:n verokantaa ja jäsenvaltioiden BKTL:oon sovellettavaa kerrointa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti EMOTR-rahoitusvarauksesta, lainanannon tukirahaston rahoittamista koskevasta varauksesta ja kolmansien maiden hätäapua koskevasta varauksesta annettujen määräysten soveltamista.

7. Tätä päätöstä sovellettaessa BKTL:lla tarkoitetaan kyseisen vuoden markkinahintaista bruttokansantuloa.

3 artikla

1. Yhteisölle annettujen omien varojen kokonaismäärä ei saa ylittää 1,27 prosenttia jäsenvaltioiden yhteenlasketuista BKTL:ista maksumääräyksiin käytettävänä määrärahoina.

Yhteisölle annettavien omien varojen kokonaismäärä ei yhtenä kauden 1995 - 1999 vuonna jäsenvaltioiden yhteenlasketuista BKTL:ista saa ylittää seuraavia vuosittaisia prosenttiosuuksia:

- 1995: 1,21,
- 1996: 1,22,
- 1997: 1,24,
- 1998: 1,26,
- 1999: 1,27.

2. Yhteisöjen yleiseen talousarvioon kaudella 1995 - 1999 otettujen maksusitoumuksiin käytettävien määrärahojen on kehityttävä hallitusti siten, että niiden määrä yhteensä ei vuonna 1999 ole suurempi kuin 1,335 prosenttia yhteenlasketuista jäsenvaltioiden BKTL:ista. Maksusitoumuksiin käytettävien määrärahojen ja maksumääräyksiin käytettävien määrärahojen välillä säilytetään kiinteä yhteys, jotta niiden yhdenmukaisuus varmistetaan, ja 1 kohdassa tarkoitettujen ylärajojen noudattamisen seuraavina vuosina mahdollistetaan.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja kaikenkattavia ylärajoja sovelletaan edelleen siihen asti, kunnes tätä päätöstä muutetaan.

4 artikla

Yhdistyneen kuningaskunnan hyväksi tehdään budjettiepätasapainon korjaus. Korjaus koostuu perussummasta ja mukautuksesta. Perussumma korjataan mukautuksella viitekorvauksen suuruiseksi.

1) Perussumma määritetään:

a) laskemalla edeltävältä varainhoitovuodelta erotus seuraavien osuuksien välillä:

- Yhdistyneen kuningaskunnan prosenttiosuus 2 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitetuista maksuista, jotka olisi suoritettu varainhoitovuoden aikana, mukaan lukien yhdenmukaiseen verokantaan tehtyt, aiempia varainhoitovuosia koskevat mukautukset,

ja

- Yhdistyneen kuningaskunnan prosenttiosuus kaikista jaetuista menoista,

b) soveltamalla näin saatua erotusta jaettujen menojen kokonaismäärään,

c) kertomalla tulos 0,66:lla.

2) Viitekorvaus on korjaus, joka aiheutuu seuraavien a, b ja c alakohdan soveltamisesta, korjattuna vaikutuksella, joka Yhdistyneelle kuningaskunnalle aiheutuu siirtymisestä rajoitettuun alv:oon ja 2 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuihin maksuihin.

Viitekorvaus määritetään:

a) laskemalla edeltävältä varainhoitovuodelta erotus seuraavien osuuksien välillä:

- Yhdistyneen kuningaskunnan prosenttiosuus niiden alv-maksujen kokonaismäärästä, mukaan lukien aiempia varainhoitovuosia koskevat mukautukset, jotka olisi suoritettu ja joilla olisi rahoitettu kyseisen varainhoitovuoden aikana 2 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitettut varat, jos yhdenmukaista alv-verokantaa olisi sovellettu rajoittamattomiin perusteisiin,

ja

- Yhdistyneen kuningaskunnan prosenttiosuus kaikkien jaettujen menojen kokonaismäärästä,

b) soveltamalla täten saatua erotusta kaikkiin jaettuihin menoihin,

c) kertomalla tulos 0,66:lla,

d) vähentämällä 1 kohdan a alakohdan ensimmäisen luettelakohdan mukaisesti huomioon otetut Yhdistyneen kuningaskunnan maksut sen 2 kohdan a alakohdan ensimmäisen luettelakohdan mukaisesti huomioon otetuista maksuista,

- e) vähentämällä c alakohdan mukaisesti saadusta määrästä d alakohdan mukaisesti saatu määrä.

3) Perussumma mukautetaan viitekorkvauksen suuruiseksi.

5 artikla

1. Muut jäsenvaltiot vastaavat korjauksen rahoittamisesta seuraavien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

Rahoituksen jakaantuminen lasketaan ensin sen osuuden mukaisesti, joka kullakin jäsenvaltiolla, Yhdistynyt kuningaskunta pois luettuna, on 2 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetuista maksuista; tämän jälkeen rahoituksen jakautumista mukautetaan siten, että Saksan liittotasavallan rahoitusosuus rajoitetaan kahteen kolmasosaan tästä laskelmasta saatavasta osuudesta.

2. Korjaus tehdään Yhdistyneen kuningaskunnan hyväksi alentamalla maksuja, jotka sille aiheutuvat 2 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdan soveltamisesta. Rahoitus, josta muut jäsenvaltiot vastaavat, lisätään maksuihin, jotka niille 2 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdan soveltamisesta aiheutuvat.

3. Komissio tekee 4 artiklan ja tämän artiklan soveltamiseksi tarvittavat laskelmat.

4. Jos talousarviota ei ole varainhoitovuoden alussa hyväksytty, sovelletaan edelleen viimeiseen lopullisesti vahvistettuun talousarvioon otettua, Yhdistyneen kuningaskunnan hyväksi tehtyä korjausta sekä rahoitusta, josta muut jäsenvaltiot vastaavat.

6 artikla

Edellä 2 artiklassa tarkoitettuja tuloja käytetään erittelemättä kaikkien yhteisöjen talousarvioon otettujen menojen rahoittamiseen. Euroopan yhteisöjen talousarvioon otetut tulot, joita tarvitaan kattamaan kokonaan tai osittain EMOTR-rahoitusvaraus, lainanannon takuurahaston rahoittamista koskeva varaus ja kolmansien maiden hätäapua koskeva varaus, pyydetään jäsenvaltioilta kuitenkin vasta, kun rahoitusvaraukset otetaan käyttöön. Näiden rahoitusvarausten toimintaan liittyvät säännökset ja määräykset annetaan tarvittaessa 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Mitä ensimmäisessä kohdassa säädetään, ei rajoita käsittelyä, joka on varattu tiettyjen jäsenvaltioiden Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen 130 1 artiklan mukaisiin täydentäviin ohjelmiin osoitettuille rahoitusosuuksille.

7 artikla

Varainhoitovuoden kaikkien todellisten menojen vähentämisen jälkeen mahdollisesti jäljelle jäävä yhteisön tuloylijäämä siirretään seuraavalle varainhoitovuodelle.

Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastoa koskevista luvuista rahoitusvaraukseen tehtävästä siirrosta aiheutuvat ylijäämät tai tulotaulukkuun maksetut,

ulkosuhteita koskeviin toimiin liittyvän takuurahaston ylijäämät katsotaan omiksi varoiksi.

8 artikla

1. Jäsenvaltioiden on perittävä 2 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen yhteisön omat varat kansallisten lakien, asetustensa ja hallinnollisten määräystensä mukaisesti, jotka on tarvittaessa mukautettu yhteisön säänteleminen edellytysten mukaisesti. Komissio tarkastelee säännöllisesti jäsenvaltioiden sille tiedoksi toimittamia kansallisia säännöksiä ja määräyksiä, toimittaa jäsenvaltioille mukautukset, joita se pitää tarpeellina kansallisten säännösten ja määräysten yhdenmukaisuuden varmistamiseksi yhteisön sääntelyjen kanssa, ja antaa budjettivallan käyttäjälle kertomuksen. Jäsenvaltioiden on annettava 2 artiklan 1 kohdan a - d alakohdassa määrätty varat komission käyttöön.

2. Neuvosto antaa määräänemmistöllä komission ehdotuksesta ja Euroopan parlamenttia kuultuaan tämän päätöksen täytäntöön panemiseksi tarvittavat säännökset ja määräykset sekä säännökset ja määräykset, jotka koskevat 2 artiklassa ja 5 artiklassa määrättyjen tulojen kannon valvontaa, niiden asettamista komission käyttöön ja niiden maksamista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen 188 c artiklassa määrättyä tilien tarkastamista sekä laillisuuden ja asianmukaisuuden tarkastamista; tarkastukset koskevat tässä yhteydessä ensisijaisesti niiden kansallisten järjestelmien ja menettelyjen luotettavuutta ja tehokkuutta, joiden perusteella määritetään BKTL:sta ja alv:sta kertyvien omien varojen peruste, sanotun kuitenkaan rajoittamatta perustamissopimuksen 209 artiklan c kohdan nojalla järjestettyjä tarkastuksia.

9 artikla

Vuoden 1979 liittymisasiakirjan 127 artiklassa Kreikan hyväksi vuoteen 1985 asti sekä vuoden 1985 liittymisasiakirjan 187 ja 374 artiklassa Espanjan ja Portugalin hyväksi vuoteen 1991 luotua järjestelmää, jonka mukaan palautetaan asteittain vähenevä osuus alv:sta kertyvistä omista varoista tai BKTL:oon perustuvista rahoitusosuuksista, sovelletaan tämän päätöksen 2 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitettuihin alv:sta saataviin omiin varoihin ja BKTL:oon perustuvaan omaan varaan. Sitä sovelletaan myös niihin kahden viimeksi mainitun jäsenvaltion maksuihin, jotka aiheutuvat tämän päätöksen 5 artiklan 2 kohdan soveltamisesta. Viimeksi mainitussa tapauksessa palautettava osuus on sama, jota sovellettiin vuotena, jota korjaus koskee.

10 artikla

Komissio antaa vuoden 1999 loppuun mennessä kertomuksen tällä päätöksellä vahvistetun järjestelmän toiminnasta, mukaan lukien Yhdistyneen kuningaskunnan hyväksi tehtävä budjettiepäsuorituksen korjausta koskeva uudelleen tarkastelu. Se esittää samoin vuoden 1999 loppuun mennessä kertomuksen uuden oman varan luomisen mahdollisuuksia koskevan selvityksen tuloksista sekä alv-määräytymisperusteeseen sovellettavan kiinteän yhtenäisen kertoimen käyttöön otot yksityiskohtaisista säännöistä.

11 artikla

1. Neuvoston pääsihteeri antaa tämän päätöksen tiedoksi jäsenvaltioille, ja se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Jäsenvaltioiden on toimitettava neuvoston pääsihteerille viipymättä tieto tämän päätöksen täytäntöönpanoa varten tarvittavien valtiotietojensa asettamien vaatimusten mukaisten menettelyjen saattamisesta päätökseen.

Tämä päätös tulee voimaan viimeisen toisessa alakohdassa tarkoitetun tiedonannon vastaanottamista seuraavan kuukauden ensimmäisenä päivänä. Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1995.

2. a) Jollei b kohdasta muuta johdu, kumotaan päätös 88/376/ETY, Euratom 1 päivästä tammikuuta 1995. Kaikkien jäsenvaltioiden rahoitusosuuksien korvaamisesta yhteisöjen omilla varoilla 21 päivänä huhtikuuta 1970 tehtyyn neuvoston päätökseen 70/243/EHTY, EY, Euratom⁶, yhteisöjen omista varoista 7 päivänä toukokuuta tehtyyn neuvoston päätökseen 85/257/ETY, Euratom tai päätökseen 88/376/ETY, Euratom⁷ tehtyjä viittauksia pidetään viittauksina tähän päätökseen.

b) Sikäli kun kyse on varainhoitovuodesta 1987 ja sitä edeltävistä varainhoitovuosista, päätöksen 85/257/ETY, Euratom 3 artiklaa sovelletaan niiden tulojen laskemiseen ja mukauttamiseen, jotka saadaan, kun rajoittamattomaan alv-määräytymisperusteeseen sovelletaan yhdenmukaista verokantaa.

Sikäli kun kyse on varainhoitovuosista 1988 - 1994, päätöksen 88/376/ETY, Euratom 2,4 ja 5 artiklaa sovelletaan niiden tulojen laskemiseen ja mukauttamiseen, jotka saadaan, kun kaikkia jäsenvaltioita koskevaa yhdenmukaista verokantaa sovelletaan yhdenmukaisesti määritettyyn alv-määräytymisperusteeseen, joka on rajoitettu 55 prosenttiin kunkin jäsenvaltion BKTL:ista, sekä laskettaessa budjettiepäsuorituksen korjausta Yhdistyneen kuningaskunnan hyväksi. Kun on aiheellista soveltaa mainitun päätöksen 2 artiklan 7 kohtaa, korvataan tässä kohdassa tarkoitetuissa laskelmissa sekä aiempien varainhoituvuosien korjauksiin liittyvien mukautusten maksamisessa jokaisen asianomaisen jäsenvaltion rahoitusosuudet alv-maksuilla.

Tehty Luxemburgissa 31 päivänä lokakuuta 1994.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

K. KINKEL

-
1. EYVL N:o C 300, 6.11.1993, s. 17
 2. EYVL N:o C 61, 28.2.1994, s. 105
 3. EYVL N:o C 52, 19.2.1994, s. 1
 4. EYVL N:o L 185, 15.7.1988, s. 24
 5. EYVL N:o L 49, 21.2.1989, s. 26
 6. EYVL N:o L 94, 28.4.1970, s. 19
 7. EYVL N:o L 128, 14.5.1985, s. 15. Päätös kumottu päätöksellä 88/376/ETY, Euratom.

